

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3145/2019
27.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Марјановић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РЈ Београд, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 870/19 од 14.03.2019. године, у седници већа одржаној 27.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 870/19 од 14.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 870/19 од 14.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П бр. 870/19 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Нишу. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и то за период од јула 2013. године до септембра 2013. године, све како је ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 21.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 870/19 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно

размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је уплата за тужиоца доприноса за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање надлежним Фондовима ПИО и здравственог осигурања. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, о праву тужилаца да потражују од тужене уплату доприноса на (правноснажном и извршном пресудом) досуђени износ разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 02.02.2018. године. Вредност предмета спора, наведена у уводу првостепене пресуде је износ од 1.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић